

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Simili modo nos & botros esse, & in afflictionum torculari, premi & calcari debere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

parvulorum pignorum pietatem, parentes vociferantes & mittentes pulverem in capita sua, conjuges avulsis crinibus facies suas dilacerantes. *Sed illi hac omnia* (subdit) *tanquam ebrj non videbant, nec agnoscebant suos.*

Et sanè rem istam hujus sæculi sensu pensando; anno ebrj & musto plenus erat S. Andreas, dum quasi alienatus sensibus, crucem quam homines ita exhorrent, veluti sponsam speciosissimam ac desideratissimam amplexabatur; Anno musto plenus S. Laurentius, dum in ipso positus ardore & horrore supplicij, ludibundus tyranno insultat, atq; (ut nominatim de eo S. Augustinus) *tanquam illo calice ebrj, tormenta non sentit.*

Tract. 27. in
Joann.

Verùm de his quoque, qui citra martyrium, pro amore Christi hujus vitæ aspera dilexere, idem S. Pater in sermone antea citato ita loquitur: *Hoc itaque musto spirituales anima inebriat & penitus commutat, absentiam delicij, vigiliis dulcibus somnis, paupertatem divitijs anteponunt.* Uti proinde meritò S. Bonaventura in Incendio Amoris, sanctam animæ ebrietatem describens, eam dicat in eo consistere; quòd quis tanto amore diligit DEUM, *ut non solum fastidiat omne solatium terrenum, sed etiam deleatur & querat tormenta pro solatio; & amore illius quem diligit, deleatur in penis, opprobrijs & flagellis.*

Serm. 189.
cit.

cap. 2.

§. 3.

Simili modo nos & botros esse, & in afflictionum torculari premi & calcari debere.

VERUMTAMEN, uti Salvator noster botrus fuit, quo in passionum torculari presso atque calcato, nobis præclarus calix profluxit, ad robur animæ ac delicias spirituales: ita nos vicissim & botri esse, & adversitatum ac passionum prælo comprimi, & de nobis Christo merum suave, gratiæ pocula scilicet præbere debemus. Sic enim etiam dilectè
S. Au-

S. Augustinus; omnes quidem homines in hac vita, botrorum instar, in torcularibus & tentationum pressuris esse; sed præcipuè electos DEI, de quibus quodam loco ita loquitur: *Sic sunt & homines, quos prædestinavit ante sæcula conformes fieri imaginis Filij sui; qui præcipuè in passione magnus botrus expressus est.* Quem etiam dum alibi ait primum, botrum in passione expressum fuisse; apertè indicat, etiam reliquos ejusdem vineæ spiritalis minores botros, eidem prælo subjiciendos, eodem torculari premendos; quod mox expressius ex eodem S. Augustino dicemus. In quam, itidem sententiam S. Cyprianus ad SS. Martyres & Confessores in vinculis distentos scribens, eos hujusmodi oratione solatur: *Vos de Domini vinea pingues racemi, & jam maturi fructibus botri, pressura secularis infestatione calcati, torcular vestrum carcere torquente sentitis; vini vice sanguinem funditis.* Quibus quidem ad id alludi videtur, quòd Christus ipse suis denunciavit discipulis: *In mundo pressuram habebitis;* quod utiq; uvarum proprium est, inter angustias torcularis occupatarum.

Quapropter etiam veteres nonnulli Cantici Canticorum interpretes (& nominatim Honorius apud Delrio) ad illa verba capituli 7. *Statura tua assimilata est palma, & ubera tua botru;* botrorum nomine sanctos Martyres intelligunt, qui veluti botri pressi sunt multis passionibus: adduntque perpulchrè Virginis DEI Matris ubera, eò rectè botris assimilari; quòd non minùs ipsa meruerit fundendo lac de uberibus ad filij sui nutrimentum, quàm SS. Martyres meruerint fundendo pro Christi sanguine suum: ob magnam scilicet charitatem, quâ Virgo beatissima maternum id munus exquebatur. Quicumq; igitur ad vitam illam Evangelicam, hoc est, ad ipsum Christum, pertinemus, non modò nos illius palmites, sed & botros esse existimabimus, eòq; nomine nos tanquam prælo atque pressuræ destinatos; multis

In ps. 83.

Ep. 16.

Joann. 16.

Joann. 15.

multis inquam tentationibus, vexationibus, angustijs peccandos & conculcandos, continuè meminerimus: uti modo magis explicabitur.

§. 4.

Commentationis jam proposita fructus nonnulli colliguntur.

Nunc verò, mi Lector, ne ab hac quasi vindemia, nullo gustato aut percepto fructu discedas; paucula hæc hilaris patientiæ præcepta, ex hæctenus dictis pro more nostro decerpta, in usus tuos familiares accipe.

Primum: Ubi istam persuasionem imberis animo, nihil causa jam fore, quòd percellaris aut commovearis admodum, si fortè te vexent, affligant ac conculcent homines, aut si varijs casibus tentationibusve presseris: quasi novi peregrinum aut insolens quiddam tibi contingat. Hoc enim jam, si non expetere, at saltem expectare debueras. Quippe qui ad hoc Christianus factus sis, & ad hoc præsertim divino dedicatus obsequio, ut ipsius Christi primi ac magni boni exemplo, instar dulcis uvæ, varijs pressuris vexeris, atque in liquorem Domino suavem vertaris.

2. Pet. 4.

Qua de re audi egregiè philosophantem S. Augustinè, dum scilicet in psalmum 55. scribens, & in primis illius verbis: *Miserere mei DEUS, quoniam conculcavit me homo;* vocem hominis Christiani in torculari positi, & in ipsa pressura aut calcatura ingemiscens agnoscens: *Noli timere (inquit) quia conculcavit te homo. Vinum habeto: ut a saltu et ut calceris.* Et post pauca: *si putas te non habere tribulationem, nondum cepisti esse Christianus. Ingressus es torcular & præpara te ad pressuram, &c.* Atque mox eundem animo ore factum conspiciens, atque audiens jam cantantem: *Non timebo quid faciat mihi homo: Tu paulò ante dixisti (inquit)*